

gen? Hvad er det, der sigtes til, naar man siger, at man mener, Øjeblikket er kommet til, at de store sociale og humane Opgaver, hvis Løsning Tiden kræver, optages til Behandling og Afgørelse? Hvad er det for en Klarhed, der her skaffes til Veje? Hvad er det for en Opredning, hvad er det for en Oplysning, der gives? Hvordan skal Hans Majestæt Kongen forstaa det? Hvad ligger der bag dette Ønske hos Folketinget — hvis vi altsaa vedtage dette Forslag. Det er jo et Stykke af en Avis-artikel.

Dernæst maa jeg standse ved Afsnittet om Valgkredsene. De Herrer foreslaa, at Folketinget overfor Hans Majestæt Kongen skal udtale: „Folketinget deler ganske det i Trontalen fremtrædende Ønske om Forandring af den nu bestaaende, paa adskillige Steder meget ubillige Fordeling af Vælgerne i Folketings-Valgkredsene, og skønt vi ikke have været uvillige til under visse Forudsætninger at medvirke til en Ændring af Grundlovens § 32, mener Tinget dog, at Maalet kan naas uden en Grundlovsforandring.“ Altsaa de Herrer foreslaa, at Folketinget overfor Hans Majestæt Kongen skal udtale, at skønt vi ikke have været uvillige til under visse Forudsætninger at medvirke til en Ændring i Grundlovens § 32, mener Tinget dog, at Maalet kan naas uden en Grundlovsforandring. Maa jeg spørge de Herrer, hvad er Meningen med dette her? For det første er det ganske mærkværdigt — det er vistnok første Gang, vi møde det — at man sammenblander Tinget og „vi“. Man falder ud af Rollen som „Folketinget“. Man nøjes nu ikke med at foreslaa, at Tinget skal udtale det og det, men nu er det „vi“, der optræde, den personlige Flertalsform vælges: vi. De sige, at Folketinget (eller vi) har været villigt til under visse Forudsætninger at medvirke til en Ændring af Grundlovens § 32. Hvad er det for et Ting? Er det det nuværende Ting? Det nuværende Ting har ikke udtalt sig om dette Forhold. Man kan ikke sige, at dette Ting er villigt til at medvirke til en Ændring af Grundlovens § 32, men at det dog mener, at Sagen kan ordnes paa en anden Maade. Det har dette Ting ikke ytret sig om. Er det det foregaaende Ting, der tænkes paa? Isaa Fald er Fremstillingen heller ikke rigtig. Forholdet er ikke, at Flertallet af det tidligere Ting *kun* betingelsesvis var villigt til at fremme Valgkredssagen ved en Grundlovsændring. Sagen og Sandheden er, at det tidligere Folketing stillede sig

afgjort og principalt paa det Standpunkt: ad Grundlovsforandringens Vej skal Spørgsmaalet løses. Altsaa de Herrer tale om, hvad Folketinget har været villigt til. Det maa vel være Meningen. Det er Tinget, der her skal beslutte, og det er paa Tingets Vegne, dette skal udtales. Hvis det er det nuværende Folketing — og det maa vel være det Ting, der skal udtale sig —, der sigtes til, er det aldeles urigtigt, fordi dette Ting ikke har haft Lejlighed til at tage Stilling, til at være hverken villigt eller uvilligt overfor en Ændring af Grundlovens § 32. Og hvis man tænker paa det foregaaende Ting — hvad man forstaaer sig ikke kan, fordi det er det nuværende Ting, der skal udtale sig —, er denne Fremstilling overfor hans Majestæt Kongen om den betingelsesvis Villighed urigtig. Men Forvirringens Aarsag ligger deri, at de Herrer falde ud af Rollen, i Henseende til at tale i Tingets Navn, og tale i Gruppens Navn, i de 9 Herrer Navn, og derfor sige de „vi“ for en Gangs Skyld. Men de Herrer kunne dog ikke vedblivende fastholde Ønskeligheden af at faa et Forslag vedtaget, der indeholder en saa formel og reel Urimelighed, som dette Punkt gør. Det kan dog ikke være deres Mening.

Saa er der det næste Punkt om Forsvarsspørgsmaalet. Der vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om Forsvarskommissionen. Jeg skal straks sige til Beroligelse for det høje Ting, at jeg selvfølgelig ikke i mindste Maade skal tilsidesætte Hensynet til Forsvarskommissionsmedlemmernes Tavshedspligt. Der er fra forskellig Side rettet Angreb mod Forsvarskommissionen, fordi det synes at vare for længe, inden den afgiver sin Betænkning. Jeg ønsker dertil at sige i al Almindelighed for det første, at jeg finder ingen Anledning til at tage Afstand fra de Betragtninger, der løbe ud i det, at det varer for længe. Men Rigsdagen har vedtaget en Lov, i Henhold til hvilken denne Kommission er nedsat, og denne Kommission er fuldkommen suveræn med Hensyn til Fremme af sit Arbejde. Og hvordan den Kommission arbejder, ja derom kan der ingen Oplysning gives, fordi Kommissionens Medlemmer i Henhold til den samme Lov ere bundne under Strafansvar til ikke at omtale Kommissionen Forhandlinger. Men saa ville de Herrer forstaa, at det er ret urimeligt, naar man angriber denne Kommission, og dobbelt urimeligt, naar det er Medlemmer af selve Kommissionen, der optræde som Angribere overfor